

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/4331

A2022/4331

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM
Beslissing van 18 april 2023 naar aanleiding van de klacht van:

A,

thans verblijvende te B, klager,
tegen

C,

psychiater, werkzaam te D, verweerder,
gemachtigde: mr. A.W. Hielkema, werkzaam te Utrecht.

1. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift van 1 juni 2022, ontvangen op 9 juni 2022;
- het aanvullende klaagschrift met een bijlage;
- verscheidene brieven van klager van 25 juli 2022 tot 25 januari 2023;
- het verweerschrift met een bijlage.

De partijen hebben de gelegenheid gekregen om onder leiding van een secretaris van het college in

gesprek te gaan (mondeling vooronderzoek). Daarvan hebben zij geen gebruik gemaakt. Het college

heeft de klacht op basis van de stukken beoordeeld.

2. Waar gaat de zaak over?

2.1 Klager is in Nederland door de strafrechter (Hof Arnhem-Leeuwarden in januari 2019) een

maatregel opgelegd, namelijk terbeschikkingstelling (tbs) met verpleging van overheidswege. In juli

2019 is hij opgenomen in E, te B. Klager is in het kader van een onderzoek verlenging

terbeschikkingstelling onderzocht/geobserveerd in F, van 3 november 2021 tot en met 17 december

2021 door onder andere de psychiater. In opdracht van de rechtbank heeft de psychiater, samen met

een klinisch psycholoog (verweerder in de zaak A2022/4331), op 14 maart 2022 een Pro Justitia

rapport over klager uitgebracht. De psychiater heeft een psychiatrisch onderzoek verricht en samen

met de klinisch psycholoog een gedragsdeskundige bespreking gedaan. Voorts heeft de psychiater

samen met de klinisch psycholoog de vragen van de rechtbank beantwoord.

2.2 De rechtbank heeft de maatregel terbeschikkingstelling met twee jaar verlengd.

3. Wat houdt de klacht in?

Uit het klaagschrift volgen de volgende klachtonderdelen:

1. er is verkeerd gedeclareerd;
  2. er is onvoldoende informatie gegeven met betrekking tot de risico's en eventuele andere mogelijkheden;
  3. hij is ten onrechte niet doorverwezen;
  4. klager en zijn cultuur zijn in het rapport door de psychiater beledigd.
- Klager meent dat de rechtbank ten onrechte de terbeschikkingstelling (tbs) met twee jaar heeft verlengd op basis van het uitgebrachte rapport, terwijl hij andere zorg nodig heeft en het tbs-systeem hem kapot maakt. Hij wordt in E, slecht behandeld. Hij kan niet terug naar G, omdat het daar onveilig is.

4. Wat is het verweer?

De psychiater heeft de klacht bestreden. Het verweer wordt voor zover nodig hierna verder besproken.

5. Wat zijn de overwegingen van het college?

5.1 Het college komt tot de conclusie dat de psychiater niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft

gehandeld. Het college licht dat als volgt toe.

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

5.2 Alleen het persoonlijk handelen van de psychiater staat centraal in de beoordeling en niet het handelen van anderen waarvoor hij geen (tuchtrechtelijke) verantwoordelijkheid draagt. De psychiater is ook niet verantwoordelijk voor de beslissing van de rechtbank of "het tbs-systeem".

De toets is of de psychiater bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, waarbij meetelt hetgeen binnen de beroepsgroep als norm is aanvaard ten tijde van het handelen.

5.3 Volgens vaste rechtspraak moet een deskundigenrapport van een BIG-geregistreerde zorgverlener aan de volgende eisen voldoen:

1. het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;
2. het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te kunnen beantwoorden;
3. in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;
4. het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, inclusief de literatuur en geconsulteerde personen;
5. de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.

Daarbij wordt volledig getoetst of het onderzoek door de deskundige voldoende vakkundig en

zorgvuldig is uitgevoerd. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de deskundige in redelijkheid tot zijn conclusie heeft kunnen komen. Dit laatste betreft dus een marginale beoordeling.

Klachtonderdeel 1: er is verkeerd gedeclareerd

5.4 Nog los van het feit dat deze klacht in het geheel niet is toegelicht, gaat het verwijt ook niet op. Kosten voor het onderzoek in F, worden niet door de zorgverzekeraar (van klager) gedragen, maar door de overheid. Hierop heeft de psychiater ook geen invloed of zeggenschap over. Dit

klachtonderdeel slaagt niet.

Klachtonderdeel 2: onvoldoende informatie gegeven m.b.t. risico's

5.5 Klager heeft geen behandelingsovereenkomst gehad met de psychiater. De psychiater moest hem observeren in het kader van een opdracht van de rechtbank met vragen over de verlenging van de tbs.

Klager werd onderzocht door een multidisciplinair team, bestaande uit de psychiater, een klinisch psycholoog, een forensisch milieuonderzoeker en een groepsleider. Daarnaast waren er nog een procesbegeleidend gedragsdeskundige en een jurist aan het team verbonden, maar zij voerden verder geen onderzoek uit. De psychiater en de klinisch psycholoog hebben gesprekken gevoerd met klager.

Zij verkregen ook informatie over klager uit de beschikbare stukken, het forensisch milieuonderzoek

en de observaties van de groepsleiding. Omdat klager de Nederlandse taal niet (voldoende) machtig

is werd hij bijgestaan door een tolk.

5.6 Dat klager onvoldoende informatie heeft gekregen over het doel van het onderzoek in F, is

naar het oordeel van het college niet juist. Dat lijkt ook weinig aannemelijk nu klager werd

bijgestaan door een advocaat, die hem hierover voorlichting kon geven. Uit de rapportage blijkt

(pag. 29) dat er een voorlichtingsgesprek is geweest in E, en dat klager ook uitleg heeft gekregen

van de groepsleider. Bij aanvang van het psychiatrisch onderzoek constateert de psychiater (pag.

55) dat klager het niet eens is met de opgelegde maatregel tbs en dat hij verwacht dat die wordt

opgeheven. Klager ziet geen nut in het meewerken aan een onderzoek dat gericht is op het verder

vormgeven van de behandeling en/of resocialisatie. De psychiater heeft klager er telkens op gewezen

dat hij onderzoekshandelingen moet verrichten binnen het kader van het gedragsdeskundig onderzoek

Pro Justitia. Dit begreep klager, maar dat leidde niet tot een andere houding van

klager. Klager weigerde ook diverse onderwerpen te bespreken met de psychiater, omdat hij die onderwerpen niet relevant of "privé" achtte. Klager doet wel mee aan een gedragsneurologisch onderzoek en hij verstrekt toestemming om aan derden informatie op te vragen, hoewel hij begrijpt dat het onderzoek met een ander doel wordt verricht, aldus de psychiater in het rapport (pag. 70). Binnen het team is uitgebreid gesproken over de aard van de weigering en de niet-medewerking van klager aan het onderzoek, terwijl duidelijk is dat klager het doel van het onderzoek begrijpt. De psychiater is telkens transparant geweest over het doel van het (overkoepelende) onderzoek (pag. 71).

Al deze bevindingen in het rapport zijn niet weerlegd door klager. Het college gaat er dan ook van uit dat wat erin staat juist is. Al met al kan geconcludeerd worden dat klager wist waarvoor hij werd opgenomen ter observatie in F, en dat hij daarover voldoende was voorgelicht. Voor zover klager erover wil klagen dat hij met zijn weigering om mee te werken aan het Pro Justitia onderzoek de strafrechtelijke consequenties niet kon overzien, ligt die voorlichting op de weg van zijn advocaat. Klachtonderdeel 2 slaagt niet.

Klachtonderdeel 3: ten onrechte niet doorverwezen

5.7 Uit het voorgaande blijkt al dat klager niet (volledig) wilde meewerken aan het onderzoek in F, omdat hij meende dat hij daar niet op zijn plaats was. Klager was echter op bevel van de rechter ter observatie in F, opgenomen, waarmee niet strookt dat klager dan kan worden "doorverwezen" als hij meent dat hij ten onrechte in F, is opgenomen. Klager kan (enkel) zijn medewerking weigeren, waarna het onderzoek voortijdig zal kunnen worden afgebroken. Het ligt in ieder geval niet in de macht van de psychiater om klager naar een andere instantie of andere hulpverlener door te verwijzen. Klachtonderdeel 3 slaagt ook niet.

Klachtonderdeel 4: klager en zijn cultuur zijn in het rapport beledigd

5.8 Voor zover klager er ook over wil(de) klagen dat het rapport niet voldoet aan de tuchtrechtelijke criteria gaat die klacht niet op, niet in de laatste plaats omdat hij daarvoor niets aanvoert. Het college is ook niet gebleken dat het rapport (althans de onderdelen waarvoor de psychiater verantwoordelijk is) niet voldoet aan de tuchtrechtelijke normen als weergegeven onder 5.3.

5.9 De klacht dat de psychiater klager en zijn cultuur heeft beledigd, kan het college zonder nadere toelichting of onderbouwing niet volgen. Het college heeft dat niet kunnen lezen in de rapportage van de psychiater. Klachtonderdeel 4 slaagt dan ook niet.

Conclusie

5.10 De conclusie is dat de klacht in alle onderdelen kennelijk ongegrond is.

6. De beslissing

De klacht is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door R.A. Dozy, voorzitter, S. Colsen, lid-jurist, A.C.M. Kleinsman, L.A.J. Stouthamer-Verschuren en A.E. van der Waal, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door R.C. Kruit, secretaris.